

## Premier Estonii Andrus Ansip rezygnuje

Joanna Hyndle-Hussein

23 lutego Andrus Ansip, lider liberalnej Partii Reform, od roku 2005 premier Estonii zapowiedział dymisję, którą formalnie złoży 4 marca. Ansip, kierujący centroprawicowym gabinetem z udziałem konserwatywnego Związku Ojczyzny i Res Publici (IRL), ustępuje miejsca założycielowi Partii Reform, byłemu premierowi Siimowi Kallasowi. Kallas powraca do czynnej polityki w kraju po 10 latach pobytu w Brukseli, gdzie pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej i komisarza ds. transportu. Ansip zamierza objąć funkcję komisarza dotąd pełnioną przez Kallasa; decyzja w tej sprawie będzie jednak należała do nowej koalicji. Kallas już od kilku tygodni zabiega o poparcie dla swojej kandydatury w parlamencie i negocjuje kształt nowej koalicji bez formalnej nominacji ze strony prezydenta.

### Komentarz

- Powodem planowanej zamiany ról w Partii Reform są przygotowania do wyborów parlamentarnych w Estonii w roku 2015. Według sondaży Partia Reform, która triumfowała w roku 2011 traci popularność wskutek skandali korupcyjnych. W ubiegłorocznych wyborach samorządowych reformiści zajęli dopiero trzecią lokatę z wynikiem 13%, ustępując koalicjantom oraz politycznym oponentom z prorosyjskiej Partii Centrum Edgara Savisaara, która zdobyła aż 32% głosów i jest najpopularniejszym ugrupowaniem. Kallas, nie powiązany z żadnym ze skandali, ma za zadanie odbudować zaufanie Estończyków do Partii Reform. Jego osobistą ambicją jest też kierowanie rządem Estonii w okresie przewodnictwa tego państwa w UE w 2018 i niedopuszczenie, by na czele rządu stał wówczas Savisaar.
- Dotychczasowa koalicja, na bazie której Kallas będzie budował własną, dysponuje niewielką przewagą głosów (55 mandatów na 101). Aby zapewnić sobie poparcie parlamentu, Kallas może być zmuszony poszerzyć koalicję, najpewniej o Partię Socjaldemokratyczną, z której wywodzi się prezydent Toomas Hendrik Ilves. Negocjacje te mogą przesądzić też o przyszłości Ansipa. Nominacja byłego premiera na komisarza UE nie jest pewna, gdyż potencjalni koalicjanci Partii Reform także zainteresowani są zgłoszeniem własnych kandydatur na stanowisko unijnego komisarza.
- Zmiana rządu następuje w chwili, gdy Estonia rozpoczęła ponownie dialog z Rosją, zamrożony po sprawie usunięcia z centrum Tallina pomnika Żołnierza z Brązu w 2007 roku. 18 lutego szefowie MSZ obu państw podpisali Traktat graniczny; dokument kontrowersyjny dla wielu Estończyków ze względu na utratę ponad 5% terytorium

państwa na rzecz Rosji w stosunku do ustaleń w Traktacie pokojowym z Tartu. Podpisanie umowy nie oznacza przełomu w stosunkach; na terytorium Estonii nie pojawił się dotąd z oficjalną wizytą nawet minister spraw zagranicznych Federacji Rosyjskiej. Rosja nadal wywiera także presję na Tallin w aspekcie praw mniejszości rosyjskiej. Kallas ma większe szanse niż podsycający estoński nacjonalizm Ansip na osiągnięcie przełomu w stosunkach z Rosją. Musi on jednak zachować równowagę w działaniach, gdyż zbytne ustępstwa wobec Rosji w zamian za współpracę gospodarczą mogą nie być akceptowane przez elektorat Partii Reform.